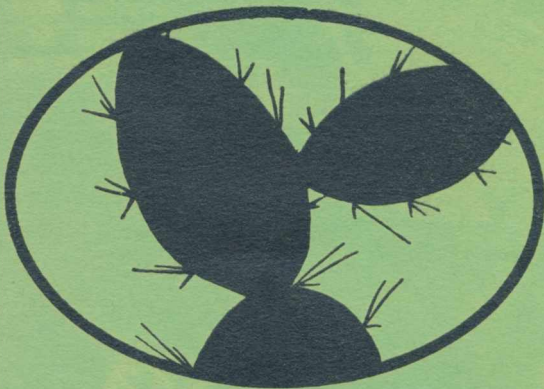

SUCCULENTA

NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN
ANDERE VETPLANTEN

1958
No. 10

Voorzitter : A. F. H. BUINING, Hamersveld (U.).

Secretaresse : Mevrouw J. GRULLEMANS—VAN BERGHEM,
Hereweg 19, Lisse.

Penningmeester : G. D. DUURSMA, „Vijversburg”, Rijperkerk (Fr.).
Postrekening no. 833550.

Redacteur : H. VAN DER VELDE, Hofwijkstraat 17, Den Haag.

CACTUS- mesttabletten

MOOIE, GEZONDE CACTUSSEN

kunnen wij in Europa alleen d à n hebben, wanneer wij de planten in een geschikte vorm de voedingsstoffen uit hun geboortegrond geven.

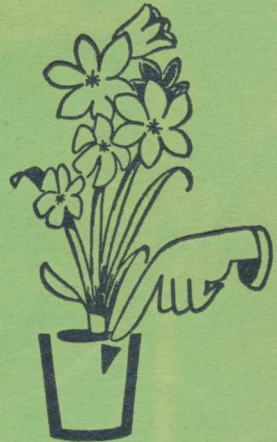
ETISSO, samengestelde CACTUS-mesttabletten bevatten deze voedingsstoffen in praktische en reukloze vorm.

Het

Etisso

mest-KEGELTJE

dat sporen elementen bevat, is een natuurlijk en krachtig werkzaam bemestingsmiddel voor bloemen en planten. De bijzondere samenstelling bevordert vooral de knop- en bloemvorming. Buitengewoon eenvoudig en hygiënisch in het gebruik!

Verkoop voor België :

EUDIPHARM S.A., Brussel, 77 Rue des Atrébates.

Nederlands-Belgische Vereniging van Liefhebbers
van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

VERSCIJNT MAANDELIJKS

Redacteur: H. van der Velde, Hofwijckstraat 17, Den Haag — Redactie-commissie: J. A. Janse en
mej. J. J. E. van den Thoon — Medewerkers: Dr H. W. de Boer — Dr B. K. Boom — A. F. H. Buining
E. T. Claeys — A. de Prins — A. J. A. Uitewaal — Arm. Wilboorts e.a.

Pharmaceutische eigenschappen van cactussen

Het is algemeen bekend, dat de anatomische structuur van cactussen er op ingericht is de verdamping zoveel mogelijk te beperken. De huidmondjes liggen diep in het weefsel verscholen. De opperhuid bestaat doorgaans uit een vliesje van wasachtige aard; daaronder liggen enkele cellenlagen, die geen bladgroen, maar niet zelden kristallen van calciumoxalaat bevatten. De verbinding tussen de cellen, die door wijde intercellulaire ruimten gescheiden zijn, heeft plaats via uiterst fijne kanaaltjes. Het celvocht bevat, zoals bij vele vetplanten, zuren en minerale zouten, die het water stevig vasthouden. De zouten maken bij vele soorten 85 % uit van de as. Vele soorten bevatten een wit melksap, dat aan de lucht blootgesteld, spoedig stolt en in water onoplosbaar is; het bevat gommen en harsen. In 1936 vond Buchner in *Mammillaria cirrhifera* cerine en miricine, gommen, sporen van een kalkverbinding en insuline. Bij *Lophophora williamsii*, *Piptanthocereus peruvianus* en *Selenicereus grandiflorus* en enkele andere soorten heeft men verschillende alkaloiden geconstateerd.

Wat de alkaloiden der geneeskrachtige cactussen betreft, deze nemen bij het aanbreken van de bloeiperiode af om aan het eind dezer periode weer sterk toe te nemen. Het meristeem — weefsel, waarvan de cellen door deling nieuw weefsel doen ontstaan — bevat meer alkaloiden dan de rest van de plant; overigens is het gehalte afhankelijk van de breedtegraad, de aard van de bodem en de leeftijd van de plant.

De Opuntia's

De vruchten van de Opuntia's bevatten veel suiker, tot 8 %; men gebruikt de vruchten om alcohol te winnen en verkrijgt door fermentatie van 150 kg vruchten (100 liter sap) 7 liter alcohol van 80 pct. De vruchten zetten tot urineafscheiding aan. De vlezige delen van de plant bevatten veel slijmvormende bestanddelen; *Opuntia vulgaris* wordt daarom aanbevolen voor ontstekingen en huidaandoeningen, in de vorm van cataplasma (pap), infusie (afkooksel) of decoctum (inspuiting). De wortels van *O. vulgaris* worden gebruikt als diureticum en als middel tegen diarree. Een afgietsel of afkooksel van de bloemen van *O. ficus indica* versnelt de urineafscheiding. *O. vulgaris* en *O. ficus indica* worden in deze vorm door Leroy aanbevolen tegen dysenterie. *O. brasiliensis* levert materiaal voor pleisters tegen ischias, de vruchten leveren een verfrissende drank tegen scheurbuik en de wortels een koortswerend middel.

O. reticulata van de Antillen heeft waarde als purgeermiddel en dient ter afdriving van wormen; de wortels leveren een middel tegen tandpijn. *Peireskia bleo* heeft anti-syphilitische waarde en wordt tevens aanbevolen tegen de gele koorts en als expectorant. De bessen van *Rhipsalis cassytha* en *Rhipsalis pachyptera* zijn koortswerend en goed tegen scheurbuik.

De Koningin der Nacht geneeskrachtig

De vruchten van *Selenicereus grandiflorus* van Jamaica en de Caraïbische Zee zijn eetbaar en hebben een zeer fijn aroma. De geneeskrachtige werking werd in 1864 ontdekt door Rubuni, die deze vruchten voorschreef bij organische hartaandoe-

ningen en er zelfs de voorkeur aan gaf boven aconitum, daar er geen depressie van het zenuwstelsel op volgt. Ook gebruikte hij ze als blaartrekkend middel; het sap is dienstig als middel ter verwijdering van haren en wratten. Deze werking is door andere onderzoekers bevestigd, o.a. door Jones in 1890, die het gebruik aanpreeft bij hartzwakte. In 1891 extraheerde F. W. Sultan het alcaloid „cactine” en hij stelde vast, dat geringe hoeveelheden cactine de polsslslag versnellen en de bloeddruk vergroten. Renoult vond in 1902, dat cactine-injecties van 1 tot 10 mg een prikkeling van de energie van het hart te weeg brengen, zonder daarop volgende vertraging of verstoring van het ritme van de hartslag. Bij Chinese biggetjes lag de dodelijke dosis bij 5 mg per kg lichaamsgewicht. Nog steeds wordt de prachtige nachtcactus als leverancier van een stimulan voor hart, aderen en ruggemerg gewaardeerd. Het medicament is tegenwoordig niet meer in gebruik omdat er veel vervalsingen bij voorkwamen.

Cereus pectin. aboriginum is een boomvormige *Cereus* uit Mexico en Californië tien meter hoog, voorkomend in het gebergte. Deze cactus bevat een giftig alcaloïd met de naam pectine of carnegine. De stof veroorzaakt sterke reflexen en tetanische krampen.

Cereus (Machaocereus) gummosus is een cactus uit Californië, die twee meter hoge struiken vormt. Men wint er het cereinezuur uit, in de vorm van een blank poeder, irriterend voor de slijmvliezen van neus, tong en keel. Het is oplosbaar in water en vormt dan in aanwezigheid van alkaliën overvloedig schuim. Ook deze stof heeft een giftige werking; de letale dosis ligt bij ongeveer 110 m per kilogram lichaamsgewicht.

Pilocereus sargentianus is de naam van een cactus, voorkomend aan de kust van Sonora, Arizona, Californië en Mexico, wordt 3 m hoog en heeft rode bloemen. Heyl won er een giftig alkaloid uit met de naam pilocereine ($C_{30} H_{44} N_2 O_2$), dat hij konijnen paralyse en hartverlamming veroorzaakt in doses van 10 cg per kg lichaamsgewicht.

De bekende *Piptanthocereus peruvianus* neemt in de magie der Indianen een belangrijke plaats in. Een alcohol-ether extract van het weefsel der plant levert een alcaloïd op, dat een zekere actie schijnt uit te oefenen op het centrale zenuwstelsel en een prikkeling der reflexen veroorzaakt. Bij grotere doses ontstaan krampen, die de dood ten gevolge hebben.

Uit *Lemaireocereus marginatus*, Mexico, is cereine en pachycereine gewonnen. Het cereinesulfaat beïnvloedt de willekeurige bewegingen. Ook heeft dit cereinesulfaat een vertragende werking op de hartslag, ongeveer gelijk aan die van digitaline. De ademhaling wordt door cereine verruimd en het ritme versneld. Pachycereine heeft ongeveer gelijke werking.

Trichocereus candicans uit Argentinië bevat een microchemisch door Soulaire en Niedfeld vastgesteld alcaloïd met de naam ordenine, waarvan de werking wordt vergeleken met die van nicotine. Ditzelfde ordenine komt ook voor in *Ariocarpus fissuratus* uit Rio Grande. Ook in *Cactus gibbosus*, *Notocactus mammulosus*, *Ferocactus visnaga*, *Ariocarpus retusus*, *Mammillaria uberiformis* en *Rhipsalis conferta* komen bestanddelen voor met een meer of minder sterke physiologische werking, giftige, narcotische of geneeskrachtige, die de moeite van een nauwkeurig onderzoek zouden rechtvaardigen.

Lophophora williamsii

Een zekere vermaardheid heeft *Lophophora williamsii*, die sedert oeroude tijden door de Indianen wordt gebruikt als een bedwelmingmiddel bij religieuze ceremoniën. Ook thans nog schijnt men nachtelijke feesten te organiseren, waarvoor men soms vele dagen moet reizen en waarbij het genot van „peyote” of „jiculi” een der grootste attracties is. Door het gebruik van deze wonderplant ontstaat bij de mens een grote vrolijkheid, het hongergevoel neemt af, dorst wordt niet gevoeld en vermoeidheid is uitgeschakeld. De Indianen zijn tijdens deze feesten tot geweldige fysieke prestaties in staat. Wat dit betreft lijkt de *Lophophora* op de coca-bladeren van Zuid-Amerika, maar het gebruik van de peyote roept bovendien kleurige visioenen op en moet in tegenstelling tot andere bedwelmingmiddelen geen onaangename of schadelijke nawerking hebben. De Indianen schrijven aan de plant nog vele andere wonderwerkingen toe: ze zou o.a. gezondheid en een lang leven veroorzaken. Een onderzoek naar in deze plant voorkomende alcaloiden heeft aangetoond, dat

remmingen in de hersenfuncties er door zouden worden opgeheven, zodat de kans niet uitgesloten is, dat men hier inderdaad met een waardevolle geneeskrachtige werking te doen heeft.

Het is daarom interessant uit Italië te vernemen, dat dr. R. Ventura van het „Istituto di Medicina Legale e delle Assicurazioni della Università di Pisa” de geneeskrachtige werking van *Lophophora williamsii* weer in studie heeft genomen en er binnenkort een publicatie over zal uitgeven.

Tot zover het „Vakblad van de Bloemisterij” waaruit we dit artikel, met toestemming, overnamen.

Literatuur: R. Ventura, Le cactacee medicinali. Minerva Farmaceutica, Jan. 1953 en Walter Kupper, Das Kakteenbuch.

DE DUIVELSWORTELE

De heer J. C. M. Dumortier schrijft over *Lophophora williamsii* onder meer het volgende :

„De blanken hebben ons alles ontstolen, wij hielden niets meer over. Toen kreeg God medelijden met ons en schonk ons de Peyote en toen waren wij gelukkig”.

Dit is de aanhef van een legende, die ik onlangs in een artikel over oude literatuur vond. Peyote is de Indiaanse naam voor *Lophophora williamsii*, een cactus, die verschillende namen draagt, n.l. Duivelswortel, Heilige paddestoel, Appelbol en Knoedelcactus. God schonk de Peyote aan de Indianen, zij gevoelden zich daarbij gelukkig en geraakten in extase, daar de plant een sterk verdovingsmiddel bevat.

De Indianen hebben hun land, hun rijkdommen en hun oude beschaving verloren, zij verloren ook hun tradities, maar één gewoonte hebben zij behouden, n.l. het kauwen van de Duivelswortel. De Peyote is in de eredienst opgenomen. Zij kauwen de cactus, gezeten rond een kampvuur, zij hebben visioenen en zien hun goden in het gelaat.

In de 20ste eeuw komen de zendelingen. De Indianen onderwerpen zich gewillig aan de God der blanken, zij voldoen aan het verzoek der zendelingen om de heidense bidplaatsen te verlaten en naar de kerk te gaan, maar zij denken er niet aan de Peyote af te zweren. De Peyote is geen God, maar een godsgeschenk, de sleutel tot een hemel op aarde.

De Amerikaanse antropoloog J. S. Slotkin, die in 1952 een Indiaanse kerkdienst bijwoonde, bericht dat de dienst ordelijk verloopt, de peyotisten zijn niet verdoofd of dronken. Zij raken niet overstuur of moeten naar hun woorden zoeken. Ze zijn rustig en blijven hoffelijk en attent jegens elkaar.

Peyote is een verdovingsmiddel, het enige verdovingsmiddel dat niet op de lijst staat van verboden narcotica. In 1954 had de gouverneur van Texas Peyote op de lijst van verboden narcotica geplaatst, maar de volksvertegenwoordiging schrapte de cactus weer van de lijst. Het werkzame bestanddeel van de peyote is mescaline.

Mocht u een *Lophophora williamsii* bezitten, dan wil ik u toch niet aanraden de plant op te eten. Ze is daar veel te mooi voor.

EEN AGAVE DIE „CORTISONE” BEVAT

Drs. E. G. Claeys schrijft :

Uit de U.S.A. bereikt ons een bericht dat de *Agave lechuguilla* Purpus — die in een zeer groot aantal in Texas, n.l. de streek van Big Bend, groeit — van al de bekende planten de meeste stoffen bevat die kunnen worden omgezet in „cortisone”.

De scheikundigen, verbonden aan de regeringsdiensten, hebben ontdekt dat voornoemde Agave een substantie bevat die „amilagenine” wordt genoemd. Van deze stof kan men, door scheikundige methodes, cortisone vervaardigen. Aldus de mededeling, verschenen in tijdschriften voor chemie.

De families van de succulenten en de cactussen werden tot hertoe in verband met het voorkomen van geneeskundige en andere scheikundige stoffen maar weinig onderzocht. Er ligt hier nog een domein open voor onderzoek.

Benevens het sierend element, zal het wellicht blijken dat de bedoelde planten ook nuttig zijn voor de mensheid. Van de natuur kan men overigens niet anders verwachten.

Een praktikus aan het woord....

IV.

Is er aan deze twee voorwaarden voldaan dan is het o.i. verder van ondergeschikt belang uit welke bestanddelen men zijn potgrond samenstelt. Wanneer men de grondmengsels van verschillende liefhebbers, die goed groeiende planten kweken, analyseert, blijkt veelal dat de samenstellende bestanddelen ver uiteenlopen, evenals hun meningen over het bestanddeel dat voor de potgrond belangrijk is. De één schrijft zijn succes toe aan het gebruik van veel klei, de ander aan molshopenaarde, een derde weer aan zijn goede bladgrond, enz., enz. Hieruit kunnen wij de conclusie trekken, dat, wanneer de hoofdbestanddelen maar van goede kwaliteit zijn, deze feitelijk van ondergeschikt belang zijn. Wij gebruiken vrij fijn gezeefde compost van goede verteerde tuinafval zoals gras, bladeren enz. waaraan wat klei en veel grindzand wordt toegevoegd en bereiken hiermee zowel bij cactussen als andere succulenten vrij goede resultaten, zonder hiermee te willen beweren dat dit nu voor alles en iedereen het ideale grondmengsel is.

Hoe stelt men een grondmengsel samen, dat goed doorlatend is?

Ook hier zijn weer diverse mogelijkheden. Zoals reeds eerder werd opgemerkt, gebruiken wij hiervoor grindzand dat door zijn samenstelling — grof zand en kleine kiezelsteentjes — ons het beste bevalt. Maar ook met gebroken houtskool, koolas en fijn geklopte oude puin of bloempotten bereikt men hetzelfde resultaat. Bij gebruik van grond die een grote hoeveelheid klei bevat, is het zelfs misschien beter om koolas te gebruiken, omdat klei en zand cementeren en de aarde daardoor zijn zo belangrijke luchtigheid verliest.

Wij moeten niet vergeten dat wij, althans bij potcultuur de wortels dwingen te groeien in een onnatuurlijke richting, n.l. vertikaal — de planten die over een penwortel beschikken buiten beschouwing gelaten — terwijl de meest natuurlijke richting van de groei van de wortels van vele succulenten, vooral van cactussen, horizontaal is. Dit is dan ook een der redenen waarom bij volle grond- en bakkultuur de beworteling der planten dikwijls zoveel beter is dan potcultuur.

Als tweede belangrijke punt noemden wij de plantenvoedende bestanddelen, voorzover zij via de wortels der plant uit de grond opgenomen worden. Nog al te veel heerst de mening dat succulenten vrijwel zonder voeding en water kunnen groeien en bloeien, omdat men meent, dat op de natuurlijke groeiplaatsen voedsel en water zouden ontbreken. Hoewel de samenstelling der voedingsbodem op de natuurlijke groeiplaatsen nog veel te weinig onderzocht is, en de publikaties hierover vrij schaars zijn, mogen wij op gezag van enkele vooraanstaande onderzoekers aannemen, dat deze over het algemeen zeer rijk is aan minerale stoffen in het bijzonder aan fosfor en kali, maar ook aan sporenelementen. Sporenelementen komen in goede grondsoorten meestal wel in voldoende mate voor, zodat wij deze vrijwel kunnen verwaarlozen. Koolzuur wordt door de planten, onder inwerking van het licht, verwerkt tot koolhydraten. Het daartoe nodige water

neemt de plant uit de bodem op. Fosfor en kali zullen wij bijna altijd aan ons grondmengsel toe moeten voegen, willen wij een gezonde groei en bloei kunnen verwachten. De kali kunnen wij geven in de vorm van patentkali, daar het schadelijke chloorgehalte van deze meststof vrij laag is. Kali werkt o.a. bloeibevorderend en is dus vooral voor die planten die om de bloemen gekweekt worden onmisbaar. Fosfor of beter fosforzuurhoudende meststoffen kan men toedienen in de vorm van: a. Thomasslakkenmeel, b. superfosfaat.

THOMASSLAKKENMEEL EN SUPERFOSFAAT.

Thomasslakkenmeel bevat naast het element fosfor, ook nog een belangrijk percentage van andere voor de plant belangrijke elementen zoals kalk, magnesium en mangaan. Men moet er wel rekening mee houden dat Thomasslakkenmeel een alcalische werking heeft. Omdat een pH 6 voor cactussen als meest gunstig wordt beschouwd, kan dit alleen gebruikt worden in grond, waarvan de zuurgraad aan de hoge kant is. Dit zijn in het algemeen de grondsoorten die veel humusbestanddelen bevatten. Men kan ook superfosfaat gebruiken, waarvan de werking vrijwel neutraal is of de zuurgraad van de grond iets verhoogt. Fosfor bevordert de ontwikkeling van de plant en verhoogt de innerlijke weerstand, reden waarom wij deze voedingsstof, in welke vorm dan ook, onze planten niet mogen onthouden.

Thomasslakkenmeel: samenstelling: 17% fosforzuur, 50% calciumoxyde, 4% magnesium en verder nog hoeveelheden ijzer, mangaan en kiezeloxyde en de sporenelementen titaan en vanadium. Patentkali: hoeveelheid 25% kali en magnesium nitraat, superfosfaat 13-20% fosforzuur.

Wij moeten de beide genoemde fosforzuurbevattende meststoffen nooit tegelijk gebruiken. Dus óf slakkenmeel óf superfosfaat, omdat de eerste basisch, de tweede zuur reageert, redenen waarom zij niet vermengd mogen worden. Wel kan een van beide tegelijk met patentkali door de grond gemengd worden, die wij zo vroeg mogelijk, liefst voor de winter gereed maken. Wat de hoeveelheden meststoffen betreft gebruiken wij als regel ongeveer 100 gram van elke meststof op een emmer grond (plm. 15 kg).

Voor liefhebbers die niet in de gelegenheid zijn zelf hun potgrond klaar te maken en dus aangewezen zijn op wat zij hier of daar aan grond kunnen bemachtigen, zouden wij nog op het volgende willen wijzen.

Gebruik nooit grond welke bladaarde bevat die onvoldoende verteerd of gezeefd is. Waar in sterke mate wortelluis optreedt is dat dikwijls aan een langdurige droogte bij hoge temperaturen, te wijten aan het gebruik van onvoldoende verteerde bladgrond, waarin deze parasieten zich blijkbaar wonderwel thuis voelen en zich buitengewoon snel vermenigvuldigen. Mogelijk kunnen ook sommige beroepsactuskwekers zich deze raad ter harte nemen!

Inplaats van de bovengenoemde meststoffen kan men natuurlijk ook geconcentreerde meststoffen gebruiken, daar deze in de handel voor particulieren gemakkelijker te verkrijgen zijn. Een groot bezwaar is echter dat van de meeste van deze samengestelde meststoffen het stikstofgehalte vrij hoog is, althans voor succulenten. Men krijgt hierdoor opgeblazen planten die wel hard groeien, maar waarvan de habitus en de bloeibaarheid sterk achteruit gaan.

Nog niet zo lang geleden is er een speciale cactusmeststof in de han-

del gebracht, waarvan wij echter geen ondervinding hebben, omdat wij geen behoefte aan een andere meststof hadden. Mogelijk is er iemand onder de gebruikers van deze meststof die over zijn ervaringen iets kan vertellen.

Ook met het gebruik van compost als potgrond, zoals deze tegenwoordig veel verpakt en wel in de handel gebracht wordt, betrachte men de nodige voorzichtigheid. In de regel bevat deze compost teveel stikstof in verhouding tot de andere noodzakelijke plantenvoedende stoffen.

Voor epiphytisch levende cactussen zoals Phyllo's, Zygocactus, Schlumbergera, Rhipsalis, Rhipsalidopsis e.a. maken wij de grond luchtiger door wat spaghnum (veenmos) door de grond te mengen.

J. C. VAN KEPPEL

(Wordt vervolgd)

Nuttige en schadelijke insecten

door W. GOEMAES

W^e zullen thans eens de meest voorkomende parasieten, alsmede de nuttige diertjes die in onze kassen leven en onze cactussen en vetplanten beschadigen van dichtbij bekijken.

De parasieten die we in onze kasjes aantreffen behoren hoofdzakelijk tot de vijf hierondervermelde klassen:

1. Insecten — rupsen, luizen en kevers.
2. Spinnen — rode spin, hooiwagens en vele andere.
3. Duizendpoten — de bekende duizendpoten en de millioenpoot.
4. Aaltjes — in de volksmond pieren en wormen genaamd.
5. De buikpotigen — of slakken.

Zoals we zien zijn niet alle kleine beestjes insecten. De wetenschappelijke indeling interesseert ons niet zo zeer, wel willen we weten of die diertjes schadelijk zijn of niet.

De schadelijke beesten worden nog eens onderverdeeld in „knagende”, zoals b.v. rupsen en slakken, of zuigende, zoals b.v. de rode spint.

Als we onze kassen gezuiverd hebben van ongedierte, hetzij door bespuitingen of door vergassing, mogen we niet vergeten kort daarna onze kassen weer te bevolken met enige spinnen, want deze zijn nuttig. Ongelooflijk, maar er zijn mensen die spinnen doden in hun kassen! Wel kan men een keus maken en alleen spinnen houden die geen netten maken, zoals b.v. de hooiwagens, ook tiktak genoemd en de kleine bruine spinnen, die op de grond leven.

Even een korte „beschrijving” van een spin: Een spin is een geleed dier, zonder vleugels en met acht poten. De spinnen zijn hoofdzakelijk nuttige dieren, omdat ze andere „schadelijke” diertjes opeten. Onder de spinnen zijn echter ook gevaarlijke gasten, o.a. de alom gevreesde spintmijt. Daar zij zeker een van onze grootste vijanden is, bespreken we haar hier het eerst. Eigenaardig, als vertaling in het Frans vinden we voor rode spint araignée rouge of ook wel eens „grise” en grise is toch wel de vertaling van ons grijs. Buiten de gevreesde rode spint is er nog zo'n gevaarlijk diertje, minder bekend, maar even gevaarlijk. Een spinnetje, ongeveer even groot als de rode, maar dat er grijs uitziet. De verwoestingen die zij aanricht zijn precies dezelfde als die van de rode spint. Gaat men met een vergootglas op jacht naar de rode spint, een goed vergrootglas is er wel voor nodig, want de rode spint is slechts een kwart tot een halve millimeter groot, en men ziet geen rode stippen, maar wel wat grijs stof, dan moet men goed toezien of dat grijze stof zich een weinig verplaatst. Als men aan zijn planten bemerkt dat men rode spint heeft, is het meestal te laat en meer dan een verzameling is er aan ten gronde gegaan. Het is beter voorkomen dan genezen. Als de planten aan de groeipunten beginnen te verkurken of korstig rood worden, is het reeds te laat. De rode spint zuigt de sappen uit de plant, het gemaakte wondje verdroogt en aangezien er vele zulke wondjes zijn, is het net of de plant een roest of kurkkorstje krijgt. Hoe kunnen we die rode spint verdelgen? Er zijn verschillende middelen, zowel oude als nieuwe.

- 1e) Droge methode: bloem van zwavel (solferbloem) colloïdale zwavel over de planten stuiven.
- 2e) Natte methode: besproeien met Parathion, DDT of nicotineoplossingen, XL All en andere bekende merken.
- 3e) Vergassingsmethode; welke veruit de doelmatigste is. Men moet met Bladafumtabletten, Gamoxtabletten en Parfumort vergassen volgens de handleidingen die daarbij verstrekt worden.

Er zijn ook verschillende voorbehoedingsmiddelen o.a. het Paradichloorbenzene. Deze kristallen kan men gewoon in de kas rondstrooien en alle insecten blijven buiten de kas en dit product is geheel onschadelijk voor de mens. Men kan ook hier en daar in zijn kas schaaltes met solferbloem zetten, deze verdampt door de warmte en de vrijgekomen gassen houden ook de rode spint weg. Rode spint is verzet op lindebomen; heeft men deze bomen in de nabijheid van de serre, dan zal men altijd last hebben van rode spint. Tegen mast- of dennebomen kunnen ze niet, denkkelijk vanwege de harsgeur. Ook zal de rode spint zich goed voortplanten in een droge atmosfeer en niet in een vochtige. Daarom als men de rode spint vergast heeft, moet men een paar dagen later hetzelfde nog eens doen, want de eitjes zijn niet dood. Een familie van rode spint is zeer vruchtbaar, zij brengt soms zeven generaties per jaar voort.

De reuze rode spin is geen schadelijke klant, maar integendeel zeer nuttig. Deze spin is net als haar kleine soortgenoot: rood en heeft acht poten, haar afmetingen zijn evenwel groter, soms 2 tot 3 mm. Als men zulke spinnen — ze kruipen zeer traag — met de vinger plat drukt, is het net of men een vlek rode verf of bloed aan de vingertop heeft. Deze rode spin maakt jacht op kleine spinnen, ook op de rode en andere kleine insecten: deze spin is dus zeer nuttig. Ze heeft, bij nader bekijken een rood fluwelen rug, ten onrechte wordt ze soms ook wel eens bloedluis genoemd. Deze rode spinnen dus niet doden.

Aan het venster van mijn serre staat een denneboom en deze geeft dus een zekere harsgeur af, wel heel weinig, maar die geur schijnt toch aanwezig te zijn. In ieder geval, de liefhebbers die in een streek van mastbossen wonen hebben in de regel niet veel last van spint.

Vragen en antwoorden

Ten gerieve van de beginnelingen in de liefhebberij heb ik onderstaande vragen en antwoorden overgenomen en vertaald uit het supplement, bijgevoegd aan het Franse tijdschrift „Cactus”, no. 54, juni 1957.

De heer J. Jullien uit Chambéry (Savoie) vraagt :

1. Bij het verpotten van cactussen komt het vaak voor dat de betreffende plant, na haar met de bovenste potrand op het tablet of dergelijke te hebben gestoten, in de vrijgebleven hand valt. Indien de aanwezige dorens „sprok” zijn, breekt men deze af of plooit ze en de plant blijft beschadigd. Betreft het een stevige plant met harde en stijve dorens dan is men verplicht de hand te beschutten met een handschoen, dan is het toch nog oppassen voor de „piqûres”! (prikken). Hoe vermijdt men het beschadigen van deze cactussen, want verpotten is toch onvermijdelijk, lees raadzaam, ten gepaste tijde?

Antwoord: Een résumé van het artikel „Opdat het verpotten geen lastig karwei meer zou zijn” door G. Richard uit no. 25 van Cactus, geeft een degelijk en gepast antwoord op bovenstaande vraag.

Vreest geen complicaties wanneer enige dorentjes of glochiden in uw hand zitten en handelt als volgt: op de „gestoken” plaats een bandje sparadrap of kleefband aanbrengen en met een ruk dit van de hand wegtrekken; al de inzittende dorentjes zullen meekomen. Geen handschoenen uit leder gebruiken, de dorens steken er doorheen. Bij het verpotten van een cactus, of het een grote dan wel een kleine plant betreft, gaat men aldus te werk. Leg de cactusplant horizontaal neer op een laag stroo of houtvezel, de pot met een stuk hout of dergelijk voorwerp bekloppen om de wortelkluit los te maken. Deze handelwijze is zeer aan te raden en gemakkelijk voor het inspekteren van wortelluis. Bij het weer oppotten gebruiken we houten tangen, de zogenaamde „proefbuisantangen”, waarmede we het minst de planten beschadigen. Tussen de tang en de cactus plaatst men een laagje fiber of dergelijk materiaal. Betreft het een grote plant, bv. een cereus, dan gaat men als volgt te werk. We hangen de plant aan een lus op,

aan de top dus, aan een dwarslat of tussen een opengeschoven ladder, slaat de pot van de wortelkluif, zet de nieuwe pot met aarde onder de plant en laat deze geleidelijk zakken, en als zij goed in de pot aangedrukt is, de lus voorzichtig los maken.

2. Bij het gieten der cactussen, vult men onvermijdelijk gedurende enkele seconden de ruimte tussen de grondoppervlakte en de potrand; deeltjes bladaarde zetten zich hierdoor neer op de basis van de plant en dorens, alsook onopgeloste minerale stoffen. Door haarbuiskracht blijft dit gedeelte lang vochtig en ontstaan hierdoor verkalkingen (lelijk vertaald: neerslagen). De dorens worden volkomen aangeladen en het onderste deel van de cactussen verliest zijn kleur. Vooral kleine bolcactussen leiden onder dit euvel, zoals b.v. *Mammillaria elegans*, *M. parkinsonii*, e.a. Wat is hiertegen te doen?

Antwoord: Om het bovengenoemde verschijnsel te vermijden is het gewenst een gietwater te gebruiken zonder de minste aanwezigheid van kalk of andere bestanddelen, hetgeen niet zo eenvoudig is. Indien mogelijk gaat men als volgt te werk. We bevochtigen de potten door drenking in water. Wij hebben opgemerkt dat deze „vuile” kalklaag los komt wanneer zij een min of meer dik laagje is geworden. De proef is genomen met *Gymnocalycium mihanovitchii*, geheel bekalkt. Gedurende de winter was deze cactus ineengeschrompeld, de kalk liet los en is vanzelf afgevallen; tot onze grote verbazing stelden we vast dat de voorheen bedekte epidermis, mooi groen gebleven was en dus niet verhout. Wat deze vlekken betreft voortkomende uit het gieten der planten kan nog het volgende gemakkelijke „trucje” aangewend worden; met een fijn doekje, gedrenkt in azijn, de kalk op de plant en dorens oplossen. Oppassen geen azijn op de aarde te morsen! Ik raad aan na het aanwenden van azijn, de planten goed af te spuiten met gedistilleerd water.

ARM. WILBOORTS.

Foto- en Diawedstrijd in de afd. den Haag

Op veler verzoek organiseert de afdeling 's-Gravenhage op maandag 17 november 1958 de tweede foto- en diawedstrijd, waaraan door alle leden van Succulenta gratis deelgenomen kan worden.

Evenals dit in 1956 het geval was, zijn er weer een aantal kleurenfilms als prijzen beschikbaar gesteld.

Voorwaarden tot deelneming:

1. De in te zenden foto's en/of dia's moeten eigen opnamen zijn.
2. Het moeten opnamen van succulenten zijn.
3. De inzending moet uiterlijk 5 november gepost of verzonden zijn.
4. Dia's moeten afgewerkt en van de volgende maten zijn (24 x 36, 18 x 24 of 40 x 40 mm) in 5 x 5, de 6 x 6 cm opnamen in 7 x 7.
5. Men moet inzenden voor groep:
 - A. 3 stuks kleurendia's, kleinbeeld of 6 x 6 cm (zie punt 4).
 - B. 3 stuks zwart-wit dia's.
 - C. 3 stuks kleurenfoto's, elk formaat toegestaan.
 - D. 3 stuks zwart-wit foto's, minimum formaat 9 x 12 cm.

Voor elke groep zijn prijzen beschikbaar. Winnaar in een groep is diegene, die het hoogste aantal punten behaalt met de drie ingezonden stuks voor die groep.

Dia's en foto's goed verpakt verzenden! Voor zoek raken of beschadiging tijdens het vervoer is de afd. den Haag niet aansprakelijk. Terugzending volgt op 18 november 1958. Portokosten zijn voor rekening van de afdeling den Haag.

Inzenden aan: J. BONEFAAS, afd.voorzitter, Bunschotensestraat 80, den Haag.

Firma K. EDELMAN

**Specialiteit Cactussen en andere
Vetplanten. Grote voorraad.**

**UITSLUITEND GROOTHANDEL
WHOLESALE ONLY**

Handelskwekerij - Reeuwijk - Tel. 334

CLICHÉFONDS 1956-1957

Inkomsten:

Saldo 1955-1956	f 653.56
Zaadverkoop	f 971.31
Verkoop T.M.T.D.	f 8.29
Verkoop Pette albums	f 26.—
	<hr/>
	f 1.659.16

Gezien en accoord bevonden:

Voorburg, 4 april 1958.

NOTEBOOM.

Alle inkomsten en uitgaven gecontroleerd en in prima staat bevonden.

Zwolle 6 september 1958.

G. J. VAN 'T VLIE — W. WURTZ.

Uitgaven:

Cliché's en foto's	f 720.45
Aankoop zaad	f 390.15
Tijdschriften en boeken	f 64.80
Porti zaadzendingen	f 52.18
Saldo in kas	f 431.58

f 1.659.16

Apeldoorn 2 maart 1958.

J. J. E. v. d. THOORN.

Nieuws uit de Afdelingen

AMSTERDAM

De kring Amsterdam hoopt van 7-9 november 1958 deel te nemen aan een vogeltentoonstelling in Artis. Nadere berichten in volgend maandblad.

G. J. MOL.

ARNHEM EN OMSTREKEN.

De eerste vergadering na de vakantie werd zeer goed bezocht. Als nieuw lid mochten we welkom heten de heer Berg-huis uit Westervoort. Jammer, dat de voorzitter wegens ziekte verstek moest laten gaan. De heer Smeets beëindigde zijn reeks praatjes over cactusbenamingen. De vergadering bracht hem hulde. De heren Ruisch en Boers hadden planten medegebracht. Namens allen harte-lijk dank.

De oktobervergadering wordt gehouden op donderdag de 16e en wel ten huize van de heer Knijpert, Dijkstraat 9 te Arnhem. Aanvang 20 uur. J. SCHUT.

DEN HAAG

Vergadering op 20 oktober a.s. in het Volksgebouw aan de Prinsegracht 73,

aanvang kwart vóór acht.

Agenda:

1. Keuring en uitslag van de zaaiedstrijd.
2. Lezing door de heer Bonefaas over Mammillaria's.
3. Kleurendia's van Mammillaria's uit de verzameling van de heer Bonefaas.

Belangstellenden zijn van harte welkom.

Wijziging van het secretariaat.

Het secretariaat is van heden af gevestigd bij de heer W. Fukken, Melis Stoke-laan 1032, den Haag.

Redacteur van Onze Kringpost is de heer A. P. van Vugt, Kleiweg 29, Rijswijk Z.H. zodat redactie en secretariaat gescheiden zijn.

W. FUKKEN, Secr.

DORDRECHT EN OMSTREKEN

Ledenvergadering op 15 oktober 1958 in het K.A.B.-gebouw, Doelstraat 9, aanvang 19.30 uur.

Agenda. Opening door de voorzitter. Notulen. Ingekomen stukken. Bespreking zaadaanschaffing. Vraag- en antwoordspel. Sluiting.

Vriendelijk verzoek in grote getale deze vergadering te bezoeken.

A. DENTINGER, secretaris.

Freek Hoogvliet

Speciaal adres voor:

Cactussen en Vetplanten

MAASDIJK (3 km vanaf Maassluis) Oostelijke Slag 7 Telefoon 01745-732

U wordt hierbij uitgenodigd voor een bezoek aan mijn nieuwe Cactuskwekerij.
Levering aan verzamelaars **UITSLUITEND** bij bezoek.

GOOI- EN EEMLAND

De eerstkomende vergadering zal worden gehouden op 11 november 1958 in Hotel Santbergen, Noorderweg 1, Hilversum. De agenda zal in het „Gooinieuws” worden bekendgemaakt. B. WALET, secr.

HAARLEM EN OMSTREKEN.

De maandelijksse bijeenkomst zal gehouden worden op donderdag 23 okt. a.s. in het Ned. Hervormd Jeugdhuis, Schoterweg 83, Haarlem. Noteer deze datum!

CHR. MEIJER, Secr.esse.

ROTTERDAM

De vergadering van 13 sept. werd geopend door de voorzitter met een woord van welkom aan alle aanwezigen, in het bijzonder aan de heer en mevrouw Bommeljé uit Den Haag.

Na het huishoudelijke gedeelte te hebben afgehandeld, werd de heer Bommeljé in de gelegenheid gesteld zijn lezing te houden over „Succulenten in Zwitserland”. Spreker vertelde over zijn bezoek aan de „Städtische Sukkulanten Sammlung” te Zürich. De bedoeling van de oprichting was het vormen van een nationale verzameling; in 1931 werd de tuin met kassen door de stad Zürich overgenomen. Deze inleiding werd gevolgd door een serie schitterende kleurendia's die door de spr. waren opgenomen, zodat vast kwam te staan dat de heer Bommeljé niet alleen een goed plantenkenner is, maar ook dat hij de fotokunst verstaat. Een welgemeend applaus en een dankwoord van de voorzitter vertolkte de gevoelens van de aanwezigen.

De dia's werden geprojecteerd met ons eigen toestel, waarvoor het bedrag der aankoop binnen 4 maanden door de leden was bijeengebracht.

Na een plantenbeurs met veel mooie planten en enige onderlinge bespreking naar aanleiding van de gehouden lezing sloot de voorzitter deze goed bezochte vergadering. J. L. DE SLEGTE, Secr.

ZAANSTREEK

De eerstvolgende vergadering zal gehouden worden op woensdag 22 oktober a.s. ten huize van Mevr. H. Takken-Kenbeek, Heyermansstraat 34 te Zaandam. Zaaelingen van de zaaiwedstrijd zullen worden gekeurd en kleurendia's worden ver-
toond.

E. J. HELDERMAN, Secr.

Ruil- en verkoopaanbiedingen

AANGEBODEN: 2 gebruikte camera's in goede staat, beide bijzonder geschikt voor plantenfotografie; merk Contessa Nettel, dubb. balguitrek; met toebehoren.

1 Camera 9 × 12, lens Donar 4.5, met rolfilmadapter 6 × 9.

1 Camera 10 × 15, lens 4.5, ook geschikt voor 9 × 12 (platen of vlakke films). Prijs zeer billijk; te zien en te bevr.: A. J. A. UITEWAAAL, Alex Boersstraat 25 hs, Amsterdam.

SCHRIJFMACHINE. Wie van de leden kan de afd. Dordrecht voor redelijke prijs aan een goede schrijfmachine helpen? Br. aan A. DENTINGER, Hoge-Nieuwstraat 19, Dordrecht.

TE KOOP: Plm. 400 cactussen f 450.— en een uitneembaar ijzeren kasje 2 x 2 meter, f 200.— Br. onder no. 25, aan de redacteur van dit blad.

AANGEBODEN: 30 soorten winterharde Sedums en 15 verschillende soorten Sempervivums. Lijsten op aanvraag. Brieven aan M. KROL, Wateringeweg 84, Zeist.

NIEUWE LEDEN :

Mevrouw G. J. Kramer, Dennestraat 35, Zaandam.

C. W. v. Eldik Jr., Churchill-laan 104 III, Amsterdam.

A. van den Ende, Tuindersweg 20, Maasdiijk.

Mej. A. Tuyn, Dennestraat 35, Zaandam.
J. A. H. Dusseljé, Hemelrijken 101, Eindhoven.

Mevr. H. Vriesendorp-van Aalderen, Riouwlaan 176, Vlaardingen.

Mevr. Scheltens, Ericastraat 62a, Assen.

BELGIE :

Urb. van Jole, Sportstraat 157, Gent.

G. de Vlieger, Einde Were 87, Gent.

M. Claeys, Haarhakerstraat 10, Brugge.
Mej. I. Moeraert, Geeraerdbergsevoetweg 24, Merelbeke.

Mevr. W. G. Mijnhardt-van der Heyden, Steenweg op Lier 130, Oude God.

C. Plancke, Cyr. de Buyssestraat 15, Antwerpen.

R. Ternier, Kroonstraat 200, Borgerhout.
Mevrouw Bernard, Oranjestraat 139, Antwerpen.

R. Nachtegaal, Mgr. Callewaertstraat 49, Marke.